

вори и рече имъ: истина ви казвамъ, ако имате вѣра, и не са усъмните, не токо (дѣло-то) на смоковница-та ще направите, но и тѣзи гора ако рече-те: дигни-ся и хвърли-ся въ море-то, ще бже. И сичко, каккото поискате въ молба-та, като вѣрвате ще получите. И когато доде той въ юдею, та повчаваше, додоха при него Първосвященники-ти и старѣйшины-ты народны, и казваха: съ кою властъ правишь това? и кой ти даде тѣзи властъ? Исусъ, отговори и рече имъ: ще вы попытамъ и азъ една дѣла, която ако ми кажете, и азъ ще ви кажъ съ кою властъ правя това. Врѣщеніе-то Іоанново отъ гдѣ бѣше? отъ небе-то ли, или отъ человецы-ты? И тѣ размыслиха въ себе си, и дѣмаха: ако речемъ: отъ небе-то, ще ни рече: защо прочее не повѣрвахте въ него? Ако ли речемъ: отъ человецы-ты; боимъ се отъ народа; защото сички-ти имжтъ Іоанна както пророкъ. И отговори-ха на Исуса, и рѣкоха: не знаемъ. Рече имъ и той: нито азъ ви казвамъ съ кою властъ правя това. Но какъ ви са стрѣва? нѣкой си человекъ имаше двама сынове, и доде при първымъ и (мѣ) рече: Сынко, иди днесъ работи на лозіе-то ми. А той отговори и рече: не щж; но послѣ са раская и отиде. Доде и при вторымъ, и рече такождѣ. И той отговори и рече: азъ (ще идж), Господи; и не отиде. Кой отъ двама та направи воля-та на баща си? Казватъ мѣ: първыи. Казва Исусъ: истина ви

казвамъ, че мытари-ти и блудницы-ты надпрѣварятъ вы въ царство-то Божіе. Защото доде при васъ Іоаннъ въ пѣта на правда, и не повѣрвахте въ него; мытари-ти обаче и блудницы-ты, повѣрвха въ него; а вы като видѣхте това, не са раскаяхте испослѣ да повѣрвате въ него. Друга притча чѣйте. Имаше нѣкой си человекъ домовитъ, който насади лозіе, и ограда го съ плетъ, и ископа въ него желебы, и съзида стѣлпъ и даде го подъ наемъ на земледѣльцы, и отиде. А кога-то навлижи врѣмя-то на плодове-ты, проводи слугы-ты си до земледѣльцы-ты да земжтъ плодове-ты мѣ. И земледѣльцы-ти докопиха слугы-ты мѣ, одного виха, другиго оубиха, а на другиго каманѣ хвърлиха. Пакъ проводи другы помного отъ първы-ты; и направиха и тѣмъ такождѣ. Най послѣ проводи при тѣхъ сына си, и дѣмаше: ще са засраматъ отъ сына ми. Но земледѣльцы-ти като видѣха сына, рѣкоха помеждъ си: Тоа е наследникъ-тъ; елате да го убиемъ, и да усвоимъ наследіе-то мѣ. И като го улови-ха изведоха (го) вижъ отъ лозіе-то, и оубиха (го). И тѣи кога доде стѣпани-нъ-тъ на лозіе-то какво ще направятъ на тѣмъ земледѣльцы? Казватъ мѣ: злы-ты злѣ ще погубятъ, и лозіе-то ще даде подъ наемъ на другы земледѣльцы, които ще мѣ въздадѣтъ плодове-ты на врѣмя-то имъ. Казва имъ Исусъ: Несте ли прочели никогавъ писаніа-та; "камакъ-тъ, когато отхвърлиха зида-

ри-ти,